

titlen spiller i Industrien, saa er det givet, at Kul spiller en ulige større Rolle end Salt. Naar man desuagtet er enig om at ophæve Salttolden, ser jeg ikke, at man paa nogen Maade kan komme i Overensstemmelse med sig selv ved at stemme for Bevarelse af Kultolden. Det er blevet nævnt som et Argument fra forskellige Sider, at Stemningen med Hensyn til Kultoldens Betydning egentlig skulde have ændret sig noget, at nu er man egentlig fra alle Sider enig om, at den ikke har synderlig at betyde. Jeg vil med Hensyn hertil gøre opmærksom paa, at naar Spørgsmaalet om Kultolden kommer frem overfor de industridrivende, sker det i Regelen i Sammenhæng med Spørgsmaalet om Beskyttelse, og naar det kommer frem i den Sammenhæng, saa kan man naturligvis være sikker paa, at de sige, at Kultolden ikke har saa meget at betyde i Sammenligning med Spørgsmaalet om Beskyttelse. Jeg maa overhovedet tillade mig den Bemærkning, at det forekommer mig, at de industridrivende lægge ikke fuldt saa megen Vægt paa Gennemførelsen af Grundføtningen „Frihed for Raastoffer og Hjælpestoffer“, som blot paa at bevare Beskyttelsen, men jeg tror, at de vilde være bedst tjente med i første Række at fastholde den Grundføtning, at Raas- og Hjælpestoffer skulde være frie, for at der kan produceres billigt, og at stille Beskyttelsen i anden Række. Det er imidlertid af Frygt for, at man skal støre af paa Beskyttelsen, at de ere ængstelige for at fremhæve Kultoldens Betydning. Men jeg skal gøre opmærksom paa, at i 1881—82, da vi behandlede Toldloven, fremkom der ogsaa Bemærkninger om, hvilken Betydning Kultolden havde, og det oplystes da, at for en Fabrikant var der Spørgsmaal om 1,000 Kr., for en anden om 5—6,000 Kr. Jeg er derfor fuldt forvisset om, at Kultolden har sin store Betydning, naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt der kan produceres billigere eller dyrere her i Landet, og at alle de, der have Interesse i, at Produktionen kan foregaa saa billig som muligt, have kun eet at gøre, nemlig at fastholde den store Række af Afstemninger, der gennem saa mange Aar have været fastholdte; men jeg har ganske vist ikke stort Haab om, at Landsstinget fremdeles vil fastholde dem, thi naturligvis kan det andet Hensyn, det finansielle Hensyn, gøres gældende, og jeg kan godt forstaa, at naar en Finansminister foreslaar Ophævelse af en Told paa 1 Mill., og det høje Ting saa siger til ham: Vil Deres Excellence ikke være saa venlig at beholde den Indtægt? saa maatte han være en ualmundelig spartansk Finansminister, om han ikke sagde: Ja, jeg

har naturligvis intet mod at beholde den. Men det bliver altsaa et andet Spørgsmaal, om der vil kunne bevares den rette finansielle Balance, hvis man tænkte sig, at Kultolden ophæves, og naar det finansielle Hensyn fremhæves, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at dette Hensyn kan egentlig ikke gøres gældende nu, thi vi have jo slet ikke kunnet opgøre nogen finansiell Balance paa Grund af, at man ikke har kunnet vide, hvorledes Afstemningen vilde falde. Om vi fik den Million i Kultold mere eller mindre, vilde i saa Henseende naturligvis have Betydning, og om Skibsafgiften bortfalder eller ikke, spiller naturligvis ogsaa en Rolle i saa Henseende. Men dersom det maatte blive Tilfældet, at man stemmer for Kultoldens Opgivelse, og man tillige, hvad jeg maa gaa ud fra, efter hvad der foreligger, stemmer for Skibsafgiftens Ophævelse, bliver det næste Spørgsmaal, om der da kan tilvejebringes en finansiell Balance paa Toldloven, hvis disse Indtægter opgives. Det er jo et Spørgsmaal, som endnu ikke kan foreligge, som man ikke endnu har kunnet søge at bevare, fordi man ikke har haft de nødvendige Forudsætninger, idet man ikke har vidst, hvilke Ændringsforslag der ville blive vedtagne eller ikke vedtagne. Det vil altsaa først til tredje Behandling kunne blive et Spørgsmaal, om man ikke kan tilvejebringe en passende Balance paa selve Toldloven, selv om Kultolden maatte blive opgivet. Da adskillige ærede Medlemmer have fremhævet det finansielle Hensyn som et, der var bestemmende for at stemme for Kultoldens Bevarelse, mener jeg, at det er dog et Spørgsmaal, om de ærede Medlemmer ikke, dersom det kan lykkes til tredje Behandling at skaffe Balance selv med Kultoldens Ophævelse, maatte finde sig foranledigede til fremdeles at fastholde Tingets tidligere Standpunkt paa dette Omraade, idet jeg gør opmærksom paa, at naar man vil tage Toldloven, maa man tage den i dens Helhed, og saa ser jeg ingen Grund til ikke at tage Drikkevarer med under en eventuel Opgørelse. Idet jeg altsaa anbefaler det høje Ting at stemme for Kultoldens Ophævelse, mener jeg, at det er et Spørgsmaal, der bliver staaende tilbage, for saa vidt det kun er finansielle Hensyn, man vil tage. I øvrigt finder jeg ikke Anledning til at sige andet, end at det forekommer mig, at det er en Misforstaaelse, naar den ærede 1ste Landsstingsmand for 8de Kredts (Breinholt) mente, at man ikke skulde røre ved Petroleum, Ris og Sukker; det forekommer mig tværtimod, at den højtærede Finansminister gjorde en anden Opfattelse gældende i saa Henseende.